

Lemminkäinen - Kristus.

Kristityn mielestä voi tuntua miltei pyhän häväistykseltä, kuin vanha pakanallinen Lemmingsankari, suomalainen Don Juan, asetetaan rinnastusten Kristuksen pyhän ja puhtaan majesteetin kanssa. Olkoon. Tarkotuksemme ei olekaan väittää, että Kalevala yhtä yleisesti ja kauniisti kuin Uuden Testamentti olisi kuvannut jumalallisen rakkauden mysteriota ihmissielussa. Kalevalan ^{viisaus} on kotoisin toisesta ajasta kuin Uuden Testamentin; sen ulkonainen puoli on luonnollisesti toisenlainen. Tarkotuksemme on vain painostaa, että Kalevalan viisaus on ytimeltään sama, että se tuensi samat tosiseikat ihmis-
 sielun kehityksestä ja päämäärästä kuin ^{esim.} Uusi Testamentti. Sillä on oma tapansa kuvaila tunne-elämän asioita ja arvostella niitä, se kallistuu ihailuun saan järjen toiminnan ja viisauden puolelle, mutta se tietää, että tunne itsessään on suurin magillinen voima ja ihmissielun ruudestisyntyjä. Kuinka

90/ ja liikutettavan)
ylevan ^{esimerkin} se tästä antaa kertoessaan Lemmin-
kaisen äidin ~~ta~~ uhrantuvasta rakkaudesta, rakkaus-
desta, joka kirkkaudessaan kuolemankin voittaa!
Juuri ^{# Värsä!} ~~ta~~ Lemminkäisen äidille elä-
vänä ihmisenä ^{omistettu tärkeä sija} esiintymisen todistaa, että Lemmin-
käinen jumalallisessa pelastustyössä vastaa kolmi-
naisuuden toista persoonaa eli Poikaa. Väinämöi-
sen ^{äiti ei esiinny inhimillisenä olentona} ~~marusen äidit~~ ^{vain siivokseksi} ~~ovat esillä~~ Kalevalassa,
~~inhimillisinä olentoina~~. Mutta jokaisessa vanhas-
sa ^{sija} ~~väisä~~ ^{siinä} järjestelmässä vapautajan ^{äiti} on ^{siinä} ^{tärkeä}
elävänä ihmisenä: Kristuksen ^{äiti} (Maria), Buddhan
^{äiti} (Maaja), Krishnan ^{äiti} (Deevahi); i. e., joten
yhtäläisyys Lemminkäisen kanssa on silmiinpistä-
vä. ^{# Värsä!}

Kalevalan kolmesta pääsankarista
Lemminkäinen ^{nimeltä} on ainoa, jonka kuolemasta
kerrotaan; sitäpaitsi hänen toisintonimensään kuolema-
sanoissa käytetään (Kalevan poika, Patoinen poika, joka
vastaa Jumalan poikaa eli Logoksen poikaa. Samaten
jokainen vapautaja vanhoissa järjestelmissä ^{tapetaan} ~~kuolee~~
ja gauten tuonelaan. Julius Krohn on huomauttanut
sitten merkittävästä yhtäläisyydestä, mikä vallitsee skan-
dinavilaisen Balder-tarun ja Lemminkäistarun välillä.
Yhijumalan Odinin poika Balder on valon jumala

Toiselle sivulle

Tämä Kristuksen yleisyyden ja Lemminkäisen näennäis-
sen jokinäiväisyyden ristiriita onkin helposti selitettävissä, kun muis-
taamme, että Kristuksessa on ~~ain~~ kuvattu yksistään lopullista pää-
määrää, tuoreimman viimeistä kehitystasetta, jota vastoin Lemmi-
käinen kuva niiden koko kehitystä, jätään ennen kaikkea sil-
mällä varhaisempia asteita, mutta silti unohtamatta vielä saa-
vuttamatonta päämäärää. Kalevala itse johtaa meitä etsimään
Lemminkäisestä vastinetta Kristuksellekin.

Vivon alle

kyynillisrealistinen

1) Oot. tähän eräs Ounuksessa lauttu } säkeen muoto:
Lemminkäinen on lehtolapoi." Samaa on sanottu esim.
Jeesuksesta.

ja paha Loke viettelee sokeata Hodria lampumaan
 Balderin kuoliaaksi. Balder joutuu Helin ~~luokse~~
^{kuin 40 päivän peittä nousee, jälkeen ylös vaikeksi} ~~luokse~~
 manalaan, josta ~~hän~~ hänen äitinsä ~~kyky~~ ^{kyky}
 hänti pelastamaan; tässä kohden ~~esim.~~ ^{siis Balder-taru} ~~poikkeaa~~ Lem:
 minkeis ^{runosta} ~~runosta~~. Kaarle Krohn mainitsee tarujen
 yhtäläisyydet, mutta selittää sen johtuvan siitä,
 että molemmat ovat kristillisperäisiä legendoja.
 Historiallisesti alkuperäinen ^{lienee} ~~on~~ hänen mielestään kes-
 tomus Jeesuksesta, joka surmataan ja astuu alas ~~let~~
 manalaan ja kolmantena päivänä nousee ylös kuolleis-
 ta. "Vain!"

Tässä johtopäätöksessään prof. Krohn
~~mainitsee~~ ^{essään} kerrassaan erehtyy. Torjuttua ^{essään} jakamat-
 lisiä yhtäläisyyksiä Kristustarun kanssa ~~osottaa~~
 yksinomaan Balder-taruun viittaa ^{malla osottaa hän.} ~~osottaa~~ asean tunte-
 mattomuutta. Balder-taru on vain ~~yksi~~ esimerkki mo-
 nestä. Joskin sitä keskiaikaisien kirjoitusten nojalla
 kävisi selittäminen kristillisperäiseksi — mikä asia-
 lisesti on sangeu vähän huultavaa, — on tällainen
 selittämistapa mahdoton todistettavasti vanhempien
 legendojen suhteen, kreikkalaisten, egyptiläisten,
~~perse~~ intialaisten j. n. e.

Ottaaksemme pari esimerkkiä: Muin-
 naishindulainen vapahtha ja Krishna sai surmansa

Vivan alle

1) Kalevalan runojen historia, siv. 581 ja seur.

92)
metästäjän nuolesta, kun hän istui puun alla mets-
sässä mietiskelyyn vaipuneena. ~~Luks~~^{Luks} kertoo van-
ha kirja Bhagavata Puraana, ja hindulaiset las-
kevat viisi tuhatta vuotta kuluneen Krishnan kuol-
emasta. Kuolemansa jälkeen Krishna astui mana-
leaan ja nousi jälleen kuolleista. Egyptissä ^{taisteluissa}
tarustossa Osiriksen tappaa hänen vihollisensa, pa-
han käärme Tyfon; mutta Osiris nousee kuolleis-
ta Horuksena ja surmaa vuorostaan Tyfonin. Osiris
tule nyt "haudantakaisen elämän herraksi" ja "kaik-
kien sielujen tuomariksi". Niinkuin Jeesuskin saa
surmansa taistelllessaan pahaa vastaan, mutta ylös-
noussena vie voiton "vanhasta käärmeestä"; ja Ilmes-
tyskirja sanoo hänestä, että hänellä on "helvetin ja kuol-
eman avaimet" (1:18), samoin kuin Apostolien Teoissa
väitetään, että "hän on jumalalta säättö elävien ja kuol-
leitten tuomariksi" (10:42). Babylonian vapauttajien-
koko Tammuz oli kolme päivää tuonelessa kuollessaan,
mutta nousi sitten jälleen kuolleista, ja hänen kuol-
emansa ja ylösnousemisen muistoksi vietettiin vuo-
sittain suuria nurheita ja riemujuhlaa, ^(julkunäissä) jossa pappi
räkyy sanoneen: "luottakaa Te Herraanne, sillä hänen
kärsimänsä tuskat ovat Teille pelastuksen haukka-
neet." Muuan babylonilainen legenda kertoo Ishtar

Tarmonusien äiden)

juimalattaren, astuneen alas manalään elämää vetä noutamaan, millä herättäisi henkiänsä kuolleen ~~muuttu~~ poikaansa.

myytti)

Kreikkalainen ~~taru~~ Bakkhosesta (Dagroshesta eli Dionysoksesta) muistuttaa kerta kerta lähimmin Lemmenikäistaru, sillä kun Titaanit ovat Bakkhoksen surmanneet, leikataan häntä palasiksi. Kolme päivää hän ruokuu haakseksessa, jonka jälkeen Jupiter herättää hänet eloon ja Pallas tuo hänelle sydämen. Ylösnousemisen jälkeen hän astuu taivaaseen. Muuan taru, joka esittää Dionysoksen Deemeterin poikana, kertoo, että äiti keraa yhteen ja asettaa pois kuolleen silvotut ruumiinosat ja tekee pojasta uudeksi jälleen, menetellen siis aivan samalla tavalla kuin Lemmenikäisen äiti.

Nämä esimerkit, joiden lukua voisimme vielä lisätä syyrialaisilla, erektikholisilla y.m. taruilla, viittanevat todistamaan, että käsitys vapahlygast, joka tapetaan, astuu manalään ja nousee kuolleista ylös, on perin vanha ja yleinen. Kristillinen kertomus on tässä kohden vain "pahanallisten" alkumuotojen järgennös. On siis aivan tarpeetonta ja mieleetonta koettaa ~~seura~~ ^{todistaa} dem.

94)
minkäistaruja kristillisperäiseksi; yhtä hyvällä syyllä -
kä-jollei paremmalla - sitä voi väittää kreikkalaiseksi
tai egyptiläiseksi alkuperältään. Ja miksi emme näin ollen saisi pitää kertomusta Semmi-
käisen kuolemasta, hänen äitinsä uhrautuvasta
rakkaudesta ja hänen ylösnousemisestaan yhtä "py-
häni" ja korkeana kuin vastaavaa kertomusta esim.
Jeesuksesta?

Psykologisesti ymmärrettyä tarua
tätteenä päivän selvän tosiarion. Logoksen toinen
persona, Poika eli toisin sanoen jumalallinen
tunnevoima, joka on ^{itessään} yksi ja jakamaton, niin rak-
kaus, on ihmiskunnassa aivan kuin tapettu ja
kappaleisiin leikattu: jokaisessa ihmisryhmässä
on siitä palanen, mutta mikä iirikövä tämä
jumalallisen tunnevoiman osanen useinkaan on!
Rakkaus on muuttunut itsestään, vihaksi
toisia kohtaan ja kaikkein aisiksi itsekkyyden ja
puheen ~~muodoiksi~~ ihmennyksiksi. Vastu "ylösnous-
seessa", "uudestisyntyneessä" ihmisessä on jumal-
allinen rakkaus saavuttanut tahaisin alku-
peräisen ~~hallitusasemansa~~ ^{voimansa, puhtautensa ja} eheyteensä ja
kykenee ohjaamaan ja hallitsemaan eläviä ja
kuolleita.

Edelliselle sivulle sivun alle

---

1) Tätä tosiseikkaa kuvatakseen egyptiläisillä oli tapana ~~asetella~~ hautauskirkkoissa asetta jokaisen vainajan nimen eteen jumalnimellä Osiris. (Osiris N. N.).

Tämä "ylösnousemus" on tietenkin yksilökohtainen ja siis esoteerinen asia. ~~Ylösn.~~ "kuoleista nousseita" ovat tässä psykologisessa mie-
kityksessä ainoastaan tietäjä-ihmiset, jotka ovat suorittaneet järkevän ja vaikeaisen henki-
sen kehityksen. Ihmiskunta kokonaisuudessaan on vielä kaukana päämäärästään eikä se sitä koskaan yhdellä kertaa saavuta. Yksitellen ihmiskunnan yksilöt omien ponnistustensa kautta joutuvat tien päihin, ja vasta sitten, kun nykyisen ihmiskunnan kaikki yksilöt ovat henkisesti undestieyntyneet, voidaan sanoa, että jumalallinen vapartaja, jumalan poika, joka ihmiskunnan sielussa on ristiniirautettu, ^{vapaehtoisesti} on huolleista ylös noussut ja kärsimyksensä vapautunut. Siihen saakka hän tosiaan vaeltaa kuoleman valtakunnassa, saarna-
ten vangituille sieluille jimeydessä.

Eikä hän huolleista noisisi ilman äitinsi, suuren luonnon ja elämän, apua! Elämän koulu se ihmisiä kasvattaa. Elämä on kuin kirsivällinen, rakastava äiti. Mikin ihmisielu joutuisi tunteittensa heittelemään, ellei luonto, ellei elämä itse sitoisihanen

96/ ^{hän}
kaavojaan, lohduttaisi, valaisi häneen
mutta eoa? Kun hänen persoonallinen tunne-
elämänsä karsii haaksirikkoonsa, ei jumalalli-
sen rakkauden siemen hänen sielussaan yksin
kykenisi häntä uudesta luomaan. Patoisen
pojan avuksi rentäi silloin luontoäiti, ja
vasta äidin hellävarainen käsi herätti po-
jan kuolleista.
